inuenient dños multos q̄ ea ꝓcurēt. Quid ḡ curas de
filiis quoꝝ ꝑtātē eas aliis dimiſſurꝰ? Sufficit eni diei ma
licia ſua. q. d. Sufficit tibi labor quē pateris ꝓpt̄ necīa:
noli de ſupfluis laborare. Uel aliter: AVG. de ſer. do.
in monte: Nō dr̄ craſtinus dies niſi in tpe vbi pterito ſuc
cedit futuꝝ: Ergo cū aliq̄d boni opamur nō terrena: ſed
eterna cogitemus. craſtinꝰ eni dies ſollicitus erit ſibiipſi
i. cū oportuerit ſumas cibū ⁊ huiuſmōi. ſ. cuꝫ neceſſitas
vrgere ceperit. Sufficit enim diei malicia ſua. i. ſufficit ꝙ
iſta ſumere vrgebit neceſſitas: quā maliciā noiat: q2 pe-
nalis ē nobis: ptinet eni ad mortalitatē quā peccādo me-
ruimꝰ. huic ḡ pene tpal' necītatis noli addē aliq̄d grauius
vt nō ſolū eā patiaris: ſꝫ etiā ꝓpter hanc explendā mili-
tes deo. Hic eſt cauēdū: ne cū viderimꝰ aliquē ſeruū dei
ꝓuidere: ne iſta neceſſaria deſint: vl' ſibi vel eis quoꝝ cu
ra ſibi cōmiſſa ē: iudicemus eū ꝯtra dñi p̄cepta facē: ⁊ de
craſtino eē ſollicitū. nam ⁊ ipſe dñs cui miniſtrabāt an-
geli: ꝓpter exēplū loculos habē dignatus ē. Eſt in actibꝰ
aploꝝ ſcriptū ea q̄ ad victum ſūt neceſſaria: ꝓcurata eſſe
in futurū ꝓpter iminentē famē. nō ḡ hoc dñs increpat: ſi-
quis humano more iſta ꝓcuret: ſed ſiq̄s ꝓpt̄ iſta nō mili-
tet deo. HILA. Hoc etiā totū ſub dicti celeſtis ſignifi-
cātia ꝯtinet. Iubemur igit̄ nō ambire de futuri. Satis. n.
vite nr̄e malicia dieꝝ q̄bus viuimꝰ ſ. pctā ſufficiūt: vt cō
tra hec purgāda oīs vite nr̄e meditatio: laborq̄ꝫ verſet̄.
Ceſſante aūt cura noſtra ipſa futura ſollicita ſunt dū no
bis eťne claritati ꝑfectꝰ deo ꝓcurāte ꝓponit̄. CA. VII.

Nolite iudicare ⁊ non iudicabimini: noli-
te condēnare ⁊ non cōdēnabimini. In q̄
enim iudicio iudicaueritis iudicabimi: ⁊
in qua mēſura menſi fueritis remetiet̄ vobis.

AVG. de ſer. do. in monte: Quia cū iſta tpalia ꝓcura-
uit in futurū: incertū ē quo aio fiat: cū poſſit ſimplici cor-
de fieri ⁊ duplici. opportūe hoc loco ſubiecit: Nolite iu
dicare. vel alit̄: CHRY. in ho. Huculq̄ꝫ expoſuit cōſe-
quentiā ad elemoſynā ꝑtinentē: nūc aūt incipit exponere
ꝯſequentiā ad orōnē reſpicientē. Et eſt doctrina hec quo
dāmodo ps orōnis: vt ſit ordo narratiōis talis: Dimitte
nobis debita noſtra. ⁊ ſeq̄t̄: Nolite iudicare: vt nō iudi-
cemini. CHRY. ſup matth. Sed ſi iudicare ꝓhibet: q̄
ꝯſequētia paulus in corinth. iudicat fornicantē: ⁊ petrus
ananimā ⁊ ſaphirā mēdacii arguit? Sꝫ q̄dā hūc locū ſm
huiuſmōi ſenſū exponūt: q2 dñs hoc mandato non ꝓhi
bet chriſtianos ex beniuolētia alios corripere: ſꝫ ne p ia-
ctantiā iuſticie ſue chriſtiani chriſtianos deſpiciāt: ex ſo-
lis pleruq̄ꝫ ſuſpitiōibus odiētes ceteros ⁊ ꝯdēnātes. Et
ſub ſpecie pietati ꝓpriū odiū exequētes. CHRY. i ho.
Unī nō dixit: ne q̄eſcē facias peccantē: ſꝫ ne iudicaueris:
hoc ē ne amarus fias iudex. corripe quippe nō vt hoſtis
expetens vindictā: ſꝫ vt medicus inſtituēs medicinam.
CHRY. ſup matth. Sꝫ vt nō ſiquidē corriperēt chriſti
ani chriſtianos ꝯuenit ſermo q̄ dicit: Nolite iudicare. Sꝫ
ſi nō ſic corripuerint: nūq̄d ꝓpter hoc ꝯſequēt̄ indulgētiā
pctōꝝ: q2 dictū ē: Nō iudicabimini. Quis eni ꝯſeq̄t̄ idul-
gentiā mali p̄oris: q2 nō addidit alterū malū? Hoc autē
diximus volētes ondere: q2 hic ſermo non ē poſitus de
ꝓximis nō iudicādis: q̄ peccāt in deū: ſꝫ q̄ in nos peccāt.
Qui eni nō iudicat ꝓximū ꝓpter pctm̄ in ſe cōmiſſuꝫ: il-
lū nec deus iudicat ꝓpt̄ pctm̄: ſꝫ dimittit ei debitū: ſicut
⁊ ipſe dimiſit. CHRY. in ho. Uel alit̄: Nō ſimpliciter
vniuerſa pctā iubet nō iudicare: ſed his q̄ multis malis
ſūt pleni: ⁊ alios ꝓ minimis iudicāt: hāc ꝓhibitionē fa-
cit. Sicut ⁊ paulꝰ nō ſimplicit̄ ꝓhibet iudicare eos q̄ pec
cant: ſꝫ diſcipulos iudicātes de magiſtris redarguit: do
cens vt eos q̄ ſupra nos ſūt nō iudicemꝰ. HILA. Uel
aliter: Iudicari de ſponſiōibꝰ ſuis deū vetat: q2 vt iudicia
ex incertis rebꝰ inter hoīes ſumūt: ita ⁊ hoc iudiciū ad-
uerſus deū ex ambiguitate ſuſcipit̄: qō penitus repellit a
nobis: vt cōſtans potiꝰ fides retineat̄: q2 nō ſicut i certis
rebꝰ pctm̄ fit ꝑꝑerā iudicaſſe: ſꝫ ſi in his rebꝰ dedero iu-
diciū: initiū fit criminis. AVG. de cō. euā. Uel alit̄: Hoc
loco nihil aliud p̄cipi exiſtimo niſi vt ea facta que dubiū
ē quo animo fiant: in meliorē ptē interꝑtemur. Deus aūt
que nō pn̄t bono aio fieri: ſic ē̄t ſupra blaſphemie ⁊ hu
iuſmodi: nobis iudicare pmittit. de factis aūt mediis q̄
poſſūt bono ⁊ malo animo fieri: temerariū eſt iudicare:
maxime vt cōdēnemꝰ. Duo aūt ſūt in q̄bus temerariū iu
diciū cauere debemꝰ: cū incertū eſt quo aio q̄cq̄ factū ſit
vl' cū icertū ē: q̄lis q̄ſq̄ꝫ futurē q̄ nūc vl' bonꝰ vel malꝰ ap
paret. Nō ḡ rep̄hēdamꝰ ea q̄ nec ſcimꝰ quo aio fiāt: neq̄ꝫ
ita rep̄hendamꝰ q̄ manifeſta ſūt vt deſperemꝰ ſanitatem.
Pōt auteꝫ mouere qō ait: In quo iudicio iudicaueritis:
iudicabimini. Nunq̄d ſi nos temerario iudicio iudicaueri
mus temere etiā de nobis deꝰ iudicabit? aut nūq̄d ſi mē
ſura iniqua mēſi fuerimꝰ: ⁊ apud deū ē iniq̄ menſura vn̄
nobis remetiat̄? Nā mēſure noīe ipſū iudiciū ſignificatū
arbitror. Sed hoc dictū qm̄ temeritas q̄ punis aliū: ipſa
te puniat neceſſe ē. Iniq̄tas eni ſepe nihil nocet ei q̄ patit̄
iniuriā: ei vō q̄ facit neceſſe ē vt noceat. AVG. xxi. de
ciui. dei: Dicūt aliq̄ q̄ūo veꝝ ē qō ait chriſtꝰ: vt in q̄ mēſu
ra menſi fueritis remetiet̄ vobis: ſi tpale pctm̄ ſupplicio
puniat̄ eterno? Nec attendūt nō ꝓpt̄ eq̄le tpis ſpaciū: ſꝫ
ꝓpt̄ viciſſitudinē mali. i. q̄ mala fecerit mala patiat̄: ean-
dem dictā mēſurā fuiſſe: q̄uis in ea re hoc ꝓpe poſſit ac
cipi: de q̄ deus cū hoc diceret: loq̄bat̄. i. de iudiciis ⁊ cō-
dēnatiōibꝰ. Proinde q̄ iudicat ⁊ ꝯdēnat iniuſte: ſi iudicat̄ ⁊
ꝯdēnatur: iuſte in eadē mēſura recipit: q̄uis non hoc qō
dedit. Iudicio. n. fecit qō iniquū ē: iudicio patitur quod
iuſtum eſt.

Quid aūt vides feſtucam in oculo frīs tui: ⁊
trabē in oculo tuo nō vides? Aut q̄ūo dicis fra-
tri tuo: Frat̄ ſine eiiciā feſtucā de oculo tuo: ⁊ ecce
trabs ē in oculo tuo? Hypocrita eiice p̄mū trabē
de oculo tuo: ⁊ tunc videbis eiicere feſtucam de
oculo fratris tui.

AVG. de ſer. do. Quia temerario ⁊ iniq̄ iudicio dñs
nos āmonuerat: maxie aūt hi temere iudicāt q̄ de incer-
tis ⁊ facile rep̄hendūt: q̄ magis amāt vituꝑare ⁊ dānare
q̄ emēdare atq̄ꝫ corrigē: qō vitiū vel ſupbia ē vel inuidē-
tia: ꝯſēt ſubiicit ⁊ dic: Quid aūt vides feſtucā i oculo fra
tris tui: ⁊ trabē i ocu. tuo. nō vides? HIE. De his loq̄t̄ q̄
cū mortali crimie detineāt̄ obnoxii minora pctā frībꝰ nō
ꝯcedūt: vt ſi forte ita ille peccauerit: tu odio rep̄hendas.
Quātū aūt int̄ feſtucā ⁊ trabē: tātū int̄ irā diſtat ⁊ odiū:
odiū eni ira inueterata ē. Fieri aūt pōt vt ſi iraſceris hoī:
velis eū corrigi: nō aūt ſi eum oderis. CHRY. in ho.
Multi etiā hoc faciūt q̄ ſi viderint monachū ſupfluū ve
ſtimentū hn̄tē: aut copioſiori cibo potitū: amari fiūt ac-
cuſatores: q̄tidie ipſi rapiētes ⁊ crapulam patientes.
CHRY. ſup mat. Ul' alit̄: Hoc qō hic dr̄ doctoribꝰ ꝯue
nit. De eni pctm̄ diiudicat̄ modicū aut magnū ſm peccā
tis pſonā. Laici eni pctm̄ modicū ē: ⁊ feſtuca q̄tū ad pec-
catū ſacerdoti: qō trabi ꝯpat̄. HILA. Uel alit̄: Pctm̄
in ſpm̄ſcm̄ ē diuie v̄tutis ptāte negare: ⁊ xp̄o ſbam abnue
re eťnitatis p quē q2 in hoīeꝫ venit deꝰ: hō rurſus veni-
ret in deū. Ergo q̄ta int̄ feſtucā ⁊ trabē dr̄ia ē: tātū oñdit
pctm̄ i ſpm̄ſcm̄ ceťa crimia excedē: vt cū īfideles delicta
corpis aliis exprobrāt: onus peti qō de pmiſſis dei ābi
gūt: i ſe añ nō videāt in oculo: trabe tāq̄ in mētis acie ici
dēte. Seq̄tur: Aut quomodo dices fratri tuo: ſine eiici-
am feſtucam de oculo tuo: ⁊ ecce in oculo tuo trabs ē?
CHRY. i. cum facile arguis peccatum fratris tui: ipe
aūt in eodem peccato vel in maiori exiſtens. AVG.
de ſer. do. Primū ergo cogitemus cū aliquē rep̄hendere
nos neceſſitas coegerit: vtrū tale ſit vitium quod nunq̄

habuimus. Et tũc cogitemꝰ ⁊ nos oẽs eſſe: ⁊ habere po
tuiſſe. vel tale q̃d habuimꝰ ⁊ iam nõ habemꝰ: ⁊ tũc tãgat
memoꝛiã cõmunis fragilitas: vt illã coꝛrectionẽ nõ odiũ
ſed miſericoꝛdia ꝑcedat. Si aũt inuenerimꝰ nos in eodẽ
vitio eſſe nõ obiurgemꝰ: ſed ꝯgemiſcamꝰ: ⁊ ad parit̃ co
nandũ inuitemꝰ. Raro aũt ⁊ ex magna neceſſitate obiur
gationes adhibẽde ſũt: in q̃bus nõ nobis ſꝫ vt dño ſer
uiatur inſtemus. CHRY. ſup matth. Vel alit̃: Quõ di
cis fratri tuo. i. quo ꝓpoſito putas ex charitate vt ſalues
ꝓximũ tuũ: non q2 teipſũ ante ſaluares? Vis ḡ nõ alios
ſanare: ſed ꝑ bonã doctrinã malos actus celare: ⁊ ſcien
tie laudẽ ab hoibus q̃rere: non edificationẽ mercedis a
deo: ⁊ es hypocrita. vñ ſeq̃t: Hypocrita: eijce ꝑmũ tra
bem de oculo tuo. AVG. de ſer. do. Accuſare. n. vitia
officiũ eſt bonoꝝ: qđ cũ mali faciũt: alienas ptes agũt: ſi
cut hypocrite q̃ tegũt ſub pſona qđ ſunt: ⁊ oñdunt in pſo
na qđ non ſũt. CHRY. in ho. Et notandũ ꝙ vbicũqꝫ
vult monſtrare magnũ aliqđ peccatũ a cõtumelia icipit
ſicut ibi: Serue nequã om̃e debitũ dimiſi tibi. ⁊ iõ hic di
cit: Hypocrita eijce ꝑmũ. Eteni que ſuiipſius ſũt: magis
aliq̃s nouit: ꝙ que ſũt alioꝛũ: ⁊ que maioꝛa ſũt: magis vi
det ꝙ que minoꝛa: ⁊ ſeipſũ magis diligit ꝙ ꝓximũ. Et iõ
iubet eũ qui obnoxiꝰ ẽ multis peccatis: nõ amarũ eẽ iu
dicẽ delictoꝝ alterius: ⁊ maxime cũ fuerint parua q̃dẽ
ab arguendo aut a coꝛrigẽdo auertẽs: ſed ꝓhibet ꝓpꝛia
ꝯtẽnere ⁊ alienis inſilere. Opoꝛtet eni vt ꝑmo cũ diligẽ
tia inueſtiges que tua ſũt: ⁊ tũc q̃ ꝓximi ſũt diſcuties. ⁊ iõ
ſeq̃t: Et tũc videbis eijcere feſtucã de oculo fratris tui.
AVG. de ſer. do. in monte: Auferẽtes eni de oculo no
ſtro trabẽ inuidẽtie vel malicie vel ſimulationis: videbi
mus eijcere feſtucam de oculo fratris.

¶ Nolite ſanctũ dare canibꝰ neqꝫ mittatis mar
garitas veſtras añ poꝛcos: ne foꝛte cõculcẽt eas
pedibus ſuis: ⁊ canes cõuerſi dirũpant vos.

¶ AVG. de ſer. do. in monte: Quia põt aliquos ꝑ no
mẽ ſimplicitatis ad quã ꝑ ſupioꝛa induxerat decipere: vt
ſic putẽt vitioſũ eſſe aliq̃n verũ occultare: q̃uo vitioſuꝫ ẽ
falſũ dicere: recte ſubiũgit: Nolite ſanctũ dare canibus:
neqꝫ mittatis margaritas veſtras añ poꝛcos. CHRY.
ſup matth. Vel alit̃: Juſſerat ſupius dñs diligere inimi
cos ⁊ benefacẽ his qui peccãt in nos. ne ḡ cogitarẽt ſacer
dotes etiã q̃ dei ſunt eis cõicare: talẽ cogitationẽ ꝯpeſcu
it dicẽs: Nolite ſanctũ dare canibꝰ. ac ſi dicẽt: Mãdaui
vobis diligere inimicos ⁊ bñfacere eis de vrĩs coꝛpali
bꝰ bonis: nõ tñ de meis ſpiritalibꝰ paſſim: qm̃ in natura
vobiſcũ cões ſũt nõ in fide: ⁊ deꝰ carnalia bñficia dignis
⁊ indignis ſilit̃ pſtat: nõ aũt gratias ſpiritales. ¶ AVG.
de ſer. do. in mõte: Querendũ aũt ẽ q̃d ſit ſanctũ: q̃d mar
garite: q̃d poꝛci. Sanctũ ẽ qđ coꝛrũpe nefas ẽ: cuiꝰ ſcele
ris voluntas rea tenet: q̃uis illud incoꝛruptibile maneat.
Margarite aũt ſũt quecũqꝫ ſpiritalia magna eſtimanda
ſunt. Lꝫ itaqꝫ vna eadẽqꝫ res ⁊ ſanctuꝫ ⁊ margarita di
ci poſſit. Sed ſanctũ dr̃ ex eo ꝙ nõ dꝫ coꝛrũpi: margari
ta vero ex eo ꝙ nõ debet cõtemni. CHRY. ſup matth.
Vel aliter: Sanctũ ẽ ſicut baptiſmus: gratia coꝛpis chꝛi
ſti: ⁊ huiuſmodi. Myſteria aũt veritatis margarite ſunt:
q2 ſicut margarite icluſe cochleis poſite ſũt in ꝓfũdo ma
ris: ſic myſteria diuina v̾bis incluſa poſita ſũt in altitudi
ne ſenſus ſacre ſcripture. CHRY. in ho. Que q̃dẽ his
q̃ bone mentis ſũt: ⁊ intellectũ hñt: reuelata honeſta ap
parẽt. his aũt q̃ inſenſibiles ſũt magis videt̃ reuerẽda: cũ
ignoꝛant. AVG. de ſer. do. Canes aũt ꝓ impugnatoꝛi
bus veritatis: poꝛcos ꝓ ꝯtẽptoꝛibus poſitos non incõ
grue accipimꝰ. Quapꝛopt̃ q2 canes exiliũt ad dilacerã
dum: qđ aũt dilacerãt: integrũ eẽ non ſinũt. dixit: Nolite
ſanctũ dare canibꝰ. q2 q̃tũ in ipſis ẽ ſi fieri poſſet: conãt̃
perimere veritatẽ. Poꝛci aũt q̃uis non ita vt canis moꝛ
ſu appetant: paſſim tñ calcãdo inq̃nãt. Et iõ dicit: Neqꝫ
mittatis mar. ve. ante poꝛcos. RABA. Vel canes ſunt
ad vomitũ reuerſi: poꝛci nõdũ couerſi: ſed in luto vitio
rũ ꝯuerſati. CHRY. Vel aliter: Canis ⁊ poꝛcus imun
da aialia ſunt: ſed canis ex omni pte: q2 nec ruminat: nec
vngulã findit. poꝛcus aũt ex pte: nam vngulã hꝫ fiſſam:
ſed nõ ruminat: ꝓpter qđ canes puto intelligendos gẽti
les vel hereticos oĩno imundos: ⁊ ꝓpter actus: ⁊ ꝓpter
fideꝫ: poꝛcos aũt hereticos: q2 nomẽ dñi inuocare vidẽ
tur. Non ẽ ḡ ſcm̃ dare canibꝰ: q2 baptiſmꝰ ⁊ alia ſacra
menta nõ ſunt dãda niſi fidẽ habẽntibꝰ. Jtẽ myſteria ve
ritatis. i. margarite: non ſũt dande: niſi deſiderantibꝰ ve
ritatẽ: ⁊ cũ hoc rõne humana viuentibus. Si eni poꝛcis
ea miſeris. i. ſceꝛoſe vite delectatiõe grauatis: non ꝓintel
ligerẽt ꝑcioſitatem earũ: ſed eſtimant eas ſimiles ceteris
fabulis mũdialibus: ⁊ eas actibꝰ ſuis carnalibꝰ cõculcãt
AVG. de ſer. do. Calcari eni dr̃ quicq̃d ꝯtemnit̃. Et iõ
dr̃: Ne foꝛte conculcẽt eas pedibus ſuis. GLO. Dicit
aũt: Ne foꝛte: q2 reſipiſcẽ pñt ab imũdicia. AVG. Qđ
aũt ſequitur: Et cõuerſi dirũpãt vos. Nõ aũt ipſas mar
garitas: illas eni cõculcãt. ⁊ cũ cõuertunt̃ vt adhuc aliq̃d
audiãt: dirũpunt eũ a quo miſſas margaritas ꝯculcant.
nõ eni facile inueneris qđ ei gratũ eẽ poſſit: q̃ magno labo
re inuenta ꝯtẽnant̃. Qui ergo tales docẽt q̃uo nõ dirũ
pant indignãdo ⁊ ſtomachãdo nõ video. CHRY. ſup
matth. Vel poꝛci nõ ſolũ carnalibꝰ actibus margaritas
ꝯculcãt: ſꝫ etiã poſt modicũ cõuerſi ꝑ inobediẽtiã rũpũt
ꝑbitoꝛes earũ. Frequent̃ aũt ⁊ ſcãdaliꝫati calũniant̃ eos
q̃ſi dogmatũ nouoꝝ ſeminatoꝛes. Canes etiã cõculcãtes
ſancta ſoꝛdidis actibus: diſputationibꝰ ſuis rũpunt ꝑdi
catoꝛẽ veritatis. CHRY. in ho. Et bene dixit: Couerſi
Fingũt eni mãſuetudinẽ vt addiſcãt: deinde cũ dedicerĩt
detrahũt. CHRY. ſup matth. Rõnabilit̃ aũt margari
tas dari poꝛcis ꝓhibuit: q2 ſi poꝛcis minus imũdis mit
ti vetant̃ q̃to magis canibus plus imundis. De ſcõ aũt
dãdo idẽ eſtimare nõ poſſumus: q2 frequent̃ etiaꝫ bñdi
ctionẽ damꝰ pecoꝝ moꝛe viuẽtibus chꝛiſtianis: non q2
merent̃ accipere: ſed ne foꝛte pleniꝰ ſcãdaliꝫati diſpercãt.
AVG. de ſer. do. Cauendũ eſt ḡ neq̃d aperiat̃ ei: q̃ nõ
capit: melius eni querit id qđ clauſum ẽ ꝙ id qđ apertuꝫ
ẽ: aut infeſtat ꝑ odium vt canis: aut negligit ꝑ ꝯtẽptuꝫ vt
poꝛcus. Non ẽ aũt ꝯſequẽs vt ſi verum occultat̃: etiã fal
ſum dicat̃: q2 dñs q̃uis nihil mẽtitus ſit: vera tñ aliq̃ oc
cultauit: ſm̃ illud: Adhuc habeo vobis multa dicere que
nõ poteſtis poꝛtare mõ. Sed ſi aliq̃s nõ capit ꝓpter ſoꝛ
des mundandꝰ ẽ vel verbo vel ope q̃tũ fieri põt a nobis
Qꝛ autẽ dñs quedã dixiſſe inuenit̃: que multi q̃ aderant
vel reſiſtendo vel ꝯtẽnendo nõ receperũt: nõ putandus ẽ
ſanctũ dediſſe canibus: aut margaritas ante poꝛcos mi
ſiſſe. Dedit eni eis q̃ capere poterãt: ⁊ ſimul aderãt quos
ꝓpter alioꝝ imundiciã negligi nõ opoꝛtebat: ⁊ q̃uis ten
tantes eum in ipſis q̃ eis rñdebat: ꝯtabeſcerẽt: alij tñ qui
poterant cape ex illoꝝ occaſione multa vtiliter audiebãt
Qui ergo nouit q̃d rñdeat: dꝫ rñdere ſaltẽ ꝓpter illos q̃
bus deſperatio ſuboꝛit̃: ſi ꝓpoſitã q̃õnẽ ſolui non poſſe
crediderint: ⁊ hoc de rebus ad inſtructionẽ ſalutis ptinẽ
tibus. De ſupuacuis autem ⁊ noxijs nõnihil dicendum
eſt ſed hoc ipſũ explicanduꝫ eſt: cur inquirenti talia non
opoꝛteat reſpondere.

¶ Petite ⁊ dabitur vobis: querite ⁊ inuenietis
pulſate ⁊ aperietur vobis. Oĩs eni qui petit acci
pit: ⁊ qui q̃rit inuenit: ⁊ pulſanti aperietur.

HIERO. Quia carnalia ſupꝛa vetuerat poſtulari q̃d
petere debeamus oñdit dicẽs: Petite ⁊ dabitur vobis.
AVG. de ſer. do. Vel alit̃: Cũ ꝑceptum eẽt ne ſanctum
daret̃ canibus: ⁊ ne margarite añ poꝛcos mittant̃: potuit
auditoꝛ ſue ignoꝛãtie ꝯſcius dicere: q̃d ſanctum me dare
canibus vetas: cum adhuc me habere nõ videã? ⁊ iõ op
poꝛtune ſubiecit dicens: Petite ⁊ accipietis. CHRY.
ſup matth.

ſup matth. vel aliť: Quū ad ſignificandā oꝛonē q̄dā dede
rat eis mādata dicēs: Nolite iudicare. cōpetent adiūgit:
Petite ⁊ dabitur vobis. Quaſi. d. Si hāc clementiā ſer-
uaueritis ad inimicos: quicq̄d clauſū vobis videť: pul-
ſate ⁊ aperieť vobis. Petite ergo p̄cibꝰ die ac nocte oꝛā-
tes: q̄rite ſtudio ⁊ laboꝛe. nec eni laboꝛātes circa ſcriptu
ras acq̄rimus ſciam ſine gr̄a dei: nec gr̄am acq̄rimꝰ niſi
ſtuduerimꝰ: ne donū dei negligētibꝰ deť. Pulſate aūt oꝛo
ne ⁊ ieiunijs ⁊ elemoſynis. Sic eni q̄ pulſat oſtiū non tm̄
voce clamat: ſʒ manu: ſic ⁊ q̄ bona opa facit pulſat opi
bus bonis. Sʒ dices: Hoc ipſū peto: vt ſciā ⁊ faciā: quo
ḡ poſſū facere pulſꝙ accipiā? Sʒ qḋ potes fac: vt amplꝰ
poſſis: ⁊ qḋ ſcis ſerua: vt amplꝰ ſcias. Uel aliť: Cū dixiſ
ſet ſupꝛa oībus vt indulgerēt inimicis: ⁊ poſtea ꝓhibue-
rit ne ſub obtētu dilectiōis ſancta canibus darēt: nūc dat
eis bonū ꝯſiliū: vt petāt deū ꝓ illis: ⁊ dabiť eis: querant
eos q̄ perierāt in pctīs ⁊ inueniēt. Pulſent eos q̄ in erro
ribꝰ ſūt ꝯcluſi: ⁊ aperiet eos deꝰ: vt habeat ſermo eoꝝ
ad animas eoꝝ ingreſſū. Uel aliť: Qm̄ maioꝛa erāt man
data ſupius poſita ꝙ virtus hūana: trāſmittit eū ad deū
cuꝰ gratie nihil īpoſſibile ē dicēs: Petite ⁊ dabiť vobis
vt qḋ ex hoībus ꝯſūmari nō poteſt: ꝑ gr̄am dei adimple
atur. Cum eni alia aīalia deꝰ munierit veloci pedū cur-
ſu: aut velocibꝰ pēnis: aut vnguibꝰ: aut dentibꝰ: aut coꝛ-
nibus: hoīem ſolū ſic diſpoſuit vt virtus illiꝰ ſit ipſe: vt i-
firmitatis ſue neceſſitate coactꝰ ſemꝑ neceſſariuꝫ habeat
dn̄m ſuū. GLO. Petimus aūt fide: querimꝰ ſpe: pulſa
mus charitate. Primū petere debes vt habeas: pꝰ quere
re vt inuenias: inuēta obſeruare vt introeas. REMI.
Uel aliť: Petimꝰ oꝛādo: q̄rimꝰ recte viuēdo: pulſamꝰ ꝑſe-
uerādo. AVG. de ſer. do. in monte: Petitio aūt ꝑtinet
ad īpetrandā ſanitatē animi: vt ea ſe p̄cipiūť: īplere poſ-
ſimus: inq̄ſitio aūt ad inueniendā veritatē. Sʒ cū quiſq̄ʒ
verā viā īuenerit: ꝑueniet ad ipſam poſſeſſionē q̄ tm̄ pul
ſanti aperieť. AVG. in li. retracta. Operoſe quidē iſta
tria q̄d inter ſe differant: ſic exponendū putaui: ſed lōge
melius ad inſtantiſſimā petitionē oīa referunť. vn̄ poſtea
ꝯcludit dicēs: Dabit bona petentibꝰ ſe. CHRY. in ho.
Per hoc ḡ ꝙ addidit: Querite ⁊ pulſate. cū inſtātia ml̄ta
⁊ roboꝛe peti iuſſit. Qui eni querit: oīa alia ꝓijcit a men
te: ⁊ ad illud ſolū afficiť qḋ queriť. q̄ aūt pulſat: cū vehe-
mentia ⁊ feruida mēte venit. CHRY. ſup matt. Quia
ꝟo dixerat: Petite ⁊ accipietis ne foꝛte pctōꝛes audien-
tes dicerēt: Ad hoc dn̄s dignos hoꝛtať: nos aūt indigni
ſumus: iō repetit vt tam iuſtis ꝙ pctōꝛibus miſericoꝛdiā
dei cōmendet. Et ideo dicit: Oīs q̄ petit accipit. i. ſiue iu-
ſtus ſit ſiue peccatoꝛ: tm̄ petere nō dubitet: vt ꝯſtet neminē
ſperni niſi qui petē dubitauit a deo. nō eni credibile ē vt
opus pietatis qḋ exhibeť bn̄faciendo inimicis deꝰ iniū-
gat hoībus: ipſe aūt nō faciat cū ſit bonus. AVG. ſup
ioannē: Un̄ pctōꝛes exaudit deus. Si eni pctōꝛes nō au
diret: fruſtra publicanꝰ dixiſſet: Dn̄e ꝓpitius eſto mihi
peccatoꝛi. ⁊ ex iſta ꝯfeſſione meruiſſet iuſtificationem.
AVG. in li. ſniaꝝ ꝓſpe. Fideliter aūt ſupplicās deo ꝓ
neceſſitatibus huiꝰ vite ⁊ miſericoꝛdiť audiť: ⁊ miſericoꝛ
diť nō audiť. Quid eni infirmo ſit vtile magꝭ nouit medi
cus ꝙ egrotꝰ. Si aūt id poſtulat qḋ deꝰ: ⁊ p̄cipit ⁊ ꝓmit-
tit fiet oīno qḋ poſcit: q2 accipiet charitas qḋ petit vitas
AVG. ad paulinū ⁊ hieraſiā: Bonꝰ aūt dn̄s q̄ nō tribuit
ſepe qḋ volumꝰ: vt qḋ mallemꝰ attribuat. AVG. de v̄.
do. Perſeuerantia etiā opꝰ ē: vt accipiamꝰ qḋ petimus.
AVG. de ſer. dn̄i: Cū. n. deꝰ aliq̄n tardius dat: cōmen-
det dona: non negat: diu deſiderata dulcius obtinentur
cito aūt data vileſcūt. Pete ḡ ⁊ quere iuſta. Petendo eni
⁊ q̄rendo creſcit appetitꝰ: vt capias. Seruat tibi deꝰ qḋ
nō vult cito dare: vt tu diſcas magna magne ꝯſiderare: iō
opoꝛtet ſemꝑ oꝛare: ⁊ non deficere.

Aut quis eſt ex vobis homo quē ſi petierit fi-
lius panē: nunquid lapidem poꝛriget ei? Aut ſi pi
ſcē petierit: nūquid ſerpētem poꝛriget ei? Si ergo
uos cū ſitis mali: noſtis bona data dare filijs ue-
ſtris: quanto magis paťuester qui in celis ē dabit
bona petentibus ſe?

AVG. de ſer. do. Sicut in ſupioꝛibꝰ egit de volatilibꝰ
celi ⁊ de lilijs agri: vt ſpes de minoꝛibꝰ ad maioꝛa cōſur
geret: ita ⁊ in hoc loco cū dicit: Aut q̄s ex vobis homo.
CHRY. ſup matth. Ne foꝛte aliq̄s ꝯſiderās q̄ta ē dif-
ferētia inter deū ⁊ hoīem: ⁊ ponderās pctā ſua dū deſpe-
rat īpetrare: nec incipiat petē: patrū ⁊ filioꝝ ſilitudinē in
troduxit: vt ſi ꝓpter pctā nr̄a deſperamꝰ: ꝓpter paternā
bonitatē dei ſperemus. CHRY. in ho. Duo aūt opoꝛ
tet adeē oꝛāti: ⁊ petē vehemēt: ⁊ q̄ oʒ petē. Hec aūt ſūt ſpi
ritalia. eteni ſalomō q2 petijt qḋ petē opoꝛtebat: velociť
accepit. CHRY. ſup matth. Que aūt petere oʒ ſub ſili
tudine panis ⁊ piſcis oñdit. Panis eni ē verbū de noti-
cia dei p̄ris. Lapis ē oē mendaciū qḋ hʒ ſcandalū offen-
ſionis ad aīam. REMI. Piſcem aūt poſſumꝰ intellige-
re verbū de chꝛiſto: ſerpentē aūt ipſū diabolū. Uel ꝑ pa
nem intelligiť doctrina ſpiritalis: ꝑ lapidē ignoꝛātia: per
piſcē vnda baptiſmatis ſacri: ꝑ ſerpētē aſtutia diaboli ſi-
ue infidelitas. RABA. Uel panis qui eſt cōmunis ci
bus: charitatem ſignificat ſine q̄ alie virtutes nihil valēt.
Piſcis ſignificat fidē q̄ ex aqua baptiſmatis oꝛta ē: ⁊ in
medijs fluctibus huiꝰ vite pulſať: ⁊ tm̄ viuit. Lucas auteʒ
addidit tertiū. ſ. ouū qḋ ē ſpes aīalis: vn̄ ſpem ſignificat.
Cōtra charitatem poſuit lapidē. i. odij duritiā: cōtra fidē
ſerpentē. i. pfidie venenū: ꝯtra ſpem ſcoꝛpionē. i. deſpera
tionē q̄ retro pungit ſicut ſcoꝛpio. REMI. Eſt ḡ ſenſus
Nō eſt timendū ꝙ ſi petamus a deo p̄re panē. i. doctrinā
vel charitatē ꝙ poꝛrigat lapidē. i. ꝙ ꝑmittat coꝛ nr̄m cō-
ſtringi aut frigoꝛe odioꝝ aut duritia mētis. vel ſi ꝙ pe-
tierimus fidē ipſe nos ꝑmittat perire veneno infidelitatꝭ
vn̄ ſeq̄tur: Si ḡ vos cū ſitis mali. CHRY. in ho. Hec
aūt dixit nō detrahens humane nature: neq̄ʒ malū ꝯfi-
tens oē genus humanū: ſʒ ad dr̄iam bonitatis ſue: di
lectionē paternā maliciā vocās: tāta ē ſupabūdātia amo
ris ipſius ad hoīes. Quia q̄to ad cōpationē dei q̄ ſolus
ſingulariť bonus ē: oēs mali videnť: ſicut ad cōpationeʒ
ſolis oē lucidū videť obſcurū. HIE. Uel ſupꝛa aplōꝝ
poſitione oē hoīuʒ genus dānať cuius ab infātia coꝛ ad
malū appoſitū eſt: vt in geneſi legiť. nec mirū huius ſecu
lꝭ dici malos cum ⁊ aplꝭs memoꝛet: q̄m dies mali ſunt.
AVG. de ſer. do. Ul' malos appellauit huius ſeculi di
lectoꝛes. vn̄ ⁊ bona q̄ dant: ſm̄ eoꝝ ſenſū bona dicenda
ſūt: q2 hoc ꝓ bonis hn̄t: quāq̄ʒ ⁊ in rerū nā iſta bona ſint
ſ. tꝑalia. Et ad iſtam vitā īfirmā ꝑtinētia. AVG. de ſer.
do. Bonū eni qḋ facit bonos: deus ē. Aurū aūt ⁊ argen-
tum bonū ē: non ꝙ te faciat bonū: ſed vn̄ facias bonum.
Mali ḡ cū ſimus: ⁊ bonū patrē habeamus nō ſemꝑ ma
li remaneamꝰ. AVG. de ſer. do. Si ḡ cū ſimus mali: no
uimus id dare qḋ petimus: q̄tomagis ſperandū ē datu-
rum deū nobis bona petētibus. CHRY. ſup mattheū:
Qm̄ aūt nō oīa petentibus p̄ſtat: ſʒ bona tm̄mō: iō ꝯueni
enter addidit bona. GLO. A deo eni nō niſi bona ꝑ-
cipimus q̄liacūq̄ʒ nobis videanť: oīa eni dilectis ī bonū
coopanť. REMI. Et ſciendū ꝙ vbi matthēꝰ ſic diť: Da
bit bona: Lucas dicit: Dabit ſpm̄ bonū. ſed nō dʒ videri
cōtrariū: quia cūcta bona que homo a deo accipit: ꝑ gra
tiam ſpūſſancti dantur.

Oīa ergo q̄cūq̄ʒ uultis ut faciāt uobis hoīes
⁊ uos facite illis. Hec eſt enim lex ⁊ prophete.

AVG. de ſer. do. Firmitas quedā ⁊ valentia ambulā
di ꝑ ſapientie viam in bonis moꝛibus cōſtituta ē: quibꝰ
ꝑducunť hoīes vſq̄ʒ ad mūdationē ⁊ ſimplicitatē coꝛdis
de qua iam diu loquēs ita cōcludit: Oīa quecūq̄ʒ vultis

Nemo enī eſt ꝙ velit quē￼ꝙ̄ duplici corde ſecum agere.
CHRY. ſup matth. Uel alit̄: Supra ꝓpter ſanctifican
dam orōnē mādaui: vt nō iudicēt hoīes eos ꝙ peccant in
ipſos. Et q2 ab ordine narratiōis ſue recedēs introduxit
alia queda: nūc ad mandatū qḋ ceperat rediens ait: Oīa
quecūq3 vultis. i. nō ſolū mando: nolite iudicare: ſ3 ⁊ oīa
quecūq3 vultis vt faciāt vobis hoīes: ⁊ vos facite eis: ⁊
tūc impetrabilit̄ poteritis orare. GLO. Uel alit̄: Diu3
bonoꝝ ſpiritaliū diſtributor ē ſpūſſcūs vt opa charitati
ipleant. vn̄ ſubdit: Oīa ergo. CHRY. in ho. vel aliter:
vult dn̄s demonſtrare: qm̄ oportet hoīes ⁊ ſupius inqui
rere auxiliū: ⁊ que a ſeipſis ſūt ſimul inferre. vn̄ cū dixiſ
ſet: Petite: q̄rite: ⁊ pulſate: docet apte ipſos hoīes ſtudio
ſos eē. ⁊ iō ſubdit: Oia q̄cūq3. AUG. de ver. do. Uel
aliter: Promiſerat ſe dn̄s petentibꝰ bona largiturum. Ut
aūt ille agnoſcat mēdicos ſuos: agnoſcamꝰ ⁊ nos nr̄os.
Excepta enī ſubſtātia facultatū: tales ſūt ꝙ petūt: quales
a q̄bus petūt. Quā frontē habes petēdi ad deū tuū ꝙ nō
agnoſci parē tuū. Hinc ē qḋ ꝓuer. dr̄: Qui obturat aurē
ſuā ad clamorē paupis: ⁊ ipſe clamabit: ⁊ nō exaudietur
Quid aūt petenti ꝓximo debeamus ipendere: vt ⁊ ipſi
audiamur a deo: ex hoc ꝯſiderare poſſumꝰ qḋ ab alijs
volumꝰ nobis impēdi. Et iō dixit: Oia ḡ quecūq3 vultis
CHRY. in ho. Nō ſimpliciter dicit oīa: ſ3 addidit: Er
go. q. d. Si vultis audiri cū illis que dixi ⁊ hec facite. Nō
aūt dixit: Quecūq3 vis effici tibi a deo hec fac ad proxi
mū: vt nō dicas q̄liter hoc ē poſſibile. ſ3 ait: Quecūq3 vo
lueris effici tibi a cōſeruo: hec ⁊ circa ꝓximum oñde.
AUG. de ſer. do. Quidā latiniꝰ codices habēt additu3
Bona: qḋ additum puto ad manifeſtationē ſnīe. Occur
rebat: ꝙ ſi q̄ſ￼ꝙ̄ flagitioſe aliq̄d erga ſe fieri velit ⁊ ad hoc
referat iſtam ſnīam: vt hoc ꝑor illi faciat a quo ſibi fieri
cupit: ridiculū eſt hūc putare iſtā ipleſſe ſnīam. Intelligē
dum eſt aūt ꝑfectam eē ſnīam etiā ſi hoc nō addatur. Qḋ
enī dictū eſt: Oia quecūq3 vultis: nō vſitate ac paſſim: ſ3
ꝓprie dictū accipi oportet. Uolūtas nāq3 nō eſt niſi i bo
nis: nam in malis cupiditas ꝓprie dr̄: nō volūtas: nō q2
ſic ſemꝑ loquāt̄ ſcripture: ſ3 vbi oportet: ibi oīno ꝓpriū
verbū tenēt vt nō aliud intelligat. CYPRI. de oratiōe
dn̄ica: Cū aūt dei verbū dn̄s ieſus chriſtus oībus vene
rit ꝑceptorꝝ ſuorū fecit grande cōpendiū cū dixit: Que
cūq3 vultiſ vt faciāt vobis hoīes ⁊ vos facite eis. vn̄ ſub
dit: Hec ē enī lex ⁊ ꝓphete. CHRY. ſup matth. Nam
quecūq3 lex ⁊ ꝓphete ſparſim in oībus ꝑceperūt ſcriptu
ris in hoc cōpendioſo ꝯtinent mandato: q̄ſi inumerabi
les arborum rami inꝰ vna radice. GREGO. x. mora.
Qui enī cogitat vt ea alteri faciat: que ipſe ſibi ab altero
fieri expectat: penſat nimirū vt malis bona ⁊ bonis me
liora reddat. CHRY. in ho. Un̄ manifeſtū eſt etiā qm̄
ex nobis ꝙ deceant oēs ſcimus: ⁊ nō ē poſſibile ad igno
rantiā refugere. AUG. de ſer. do. Uidet aūt hoc prece
ptum ad dilectionē ꝓximi ꝑtinere: nō aūt ad dei: cum in
alio loco duo eē ꝑcepta dicat: in q̄bus lex pēdet ⁊ ꝓphe
cū aūt hic nō addit tota lex qḋ ibi addidit: ſeruauit locū
alteri ꝑcepto qḋ ē de dilectiōe dei. AUG. viij. de trini.
Uel aliter: Ideo ſcriptura tm̄ dilectionē ꝓximi cōmemo
rat cū dicit: Oia quecūq3 vultis. q2 ꝙ ꝓximū diligit: ꝯſe
quēs ē: vt ⁊ ipſā ꝑcipue dilectionē diligat: deus aūt dile
ctio ē. Cōſequēs eſt ḡ vt ꝑcipue diligat deū.

Intrate per anguſtā portam. q2 lata porta ⁊
ſpacioſa uia eſt que ducit ad perditione3: ⁊ multi
ſunt qui itrāt per eā. Quā āguſta porta ⁊ arta uia
eſt que ducit ad uitā: ⁊ pauci ſunt qui iuenīūt ea3.

AUG. de ſer. do. in mon. Admonuerat ſupius ad ha
bendū cor ſimplex ⁊ mūdū: in quo q̄ritur deꝰ: ſ3 q2 hoc
paucoꝝ ē: iā incipit de inueſtigāda ſapīa loq̄: cui inueſti
gāde ⁊ ꝯtemplāde talis oculus ꝑ oīa ſupiora ꝑductus ē
quo videri iā poſſit arta via ⁊ anguſta porta. vn̄ ſubdit:
Intrate ꝑ anguſtā portā. GLO. Uel alit̄: Et ſi difficile
ſit vt alij facias: qḋ tibi vis fieri: tn̄ ſic faciendū ē vt intre
mus ꝑ anguſtā portā. CHRY. ſup matth. Uel aliter:
Tertia hec ꝯueniētia ad iuſticiam ieiunij ꝑtinet: vt ſit or
do narrationis talis: Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuu3
⁊ poſtea ſeq̄t: Intrate ꝑ anguſtā portā. Precipue enī tres
ſūt naturales paſſiōes ⁊ intime carnis: ꝑmo eſca ⁊ potuſ
deinde amor viri ad mulierē: tertio loco ſomnꝰ. ⁊ iō gra
uius eſt eas a natura carnali ꝑcidere ꝙ̄ ceteras paſſiōes
Et iō nullius paſſiōis abſtinētia ſic ſcificat corpꝰ: ſicut ꝙ
hō ſit caſtus ieiunꝰ ⁊ in vigilijs ꝑſeuerās: ḡ ꝓpter oēs
has iuſticias: ⁊ ꝑcipue ꝓpter laborioſiſſimū ieiuniū dic̄
Intrate ꝑ anguſtā portā. Porta ꝑditionis ē diabolus: ꝑ
quem introitur in gehennā. Porta vite ē chriſtꝰ: ꝑ quem
introitur in regna celeſtia. Lata aūt porta dr̄ eē diabolus
nō magnitudine ꝑtātis extenſus: ſed effrenare ſupbie licē
tia dilatatus. Porta aūt anguſta dr̄ chriſtus nō paruita
te ꝑtātis exiguus: ſ3 hūilitatis rōne collectus: q2 quē to
tus nō capit mūdus: ſeipſū intra anguſtias vteri virgina
lis incluſit. Uia aūt ꝑditiōis ē oīs iniq̄tas. Dr̄ aūt ſpacio
ſa: q2 nō eſt intra regulā diſcipline incluſa: ⁊ ambulātes
in ea q̄cq̄d eos delectauerit: hoc ſequūt. Uia aūt vite dr̄
eē oīs iuſticia: ⁊ ꝓpter ꝯrias cauſas eē arta. Cōſiderādū
aūt q2 niſi q̄s ambulauerit ꝑ viā: nō pōt ꝑuenire ad por
tam. Qui enī nō ambulāt ꝑ viā iuſticie: īpoſſibile ē vt ve
re chriſtū cog̃ſcant. Silr̄ nec incurrit in manꝰ diaboli: ni
ſi quia in via ambulat pctōꝝ. GRE. ſup ezechielē. Quā
uis aūt charitas ſit lata: tn̄ ꝑ anguſta ⁊ ardua hoīes du
cit a terra: Satis anguſtū eſt oīa ꝑtermittē: vnū ſolū dili
gere: ꝓſpera nō ambire: aduerſa nō timere. CHRY.
in ho. Sed cū poſtea dicat: Iugū meū ſuaue ē ⁊ onꝰ meū
leue. qualit̄ hic anguſtā eē viā ait ⁊ artā: ſ3 ⁊ hic mōſtrat
eā leuē eſſe ⁊ ſuauē: qm̄ via ē ⁊ porta ſicut ⁊ altera que la
ta ⁊ ſpacioſa dr̄: ipſa via ⁊ porta ē. horum aūt nihil mā
ſurū ē: ſed oīa ꝑtranſeūt. Tranſire aūt labores ⁊ ſudores
⁊ in bonū finē deuenire. ſ. in vitā ſufficiēs ē mitigare eos
ꝙ agones patiunt̄. Si enī tēpeſtates nautis: ⁊ vulnera mi
litibus leuia ſūt ꝓpter ſpem ꝑmioꝝ pereūtiū multoma
gis cū celū ꝑiacens fuerit ⁊ imortalia premia: nullū aliq̄s
ſentiet iminentiū ꝑiculoꝝ. S3 ⁊ hoc. i. anguſta3 vocare:
maxime ad faciendū eā leuē ꝯferebat. Uigilare enī eos
ꝑparabat: hoc. n. dn̄s dicit erigēs nr̄m deſideriu3. Qui
enī in agone certat: cū viderit ꝑncipē admirantē labores
agonū animoſior fit. Ne igitur meſti ſimus cū multa nob
hic ꝯtigerint triſtia: q2 arta ē via: ſed nō ciuitas. Iō neq3
hic q̄etē oportet expectare neq3 ibi triſte aliq̄d ꝑſtolari.
Dicens aūt: qm̄ pauci ſūt ꝙ inuenerūt eā: rurſus hic mul
toꝝ deſidiā ſignificauit: ⁊ audiētes erudiuit nō multoru3
ꝓſperitatibꝰ attēdere: ſed paucoꝝ laboribus. HIE. Si
gnificanter igit̄ de vtraq3 locutus dixit: ꝙ ꝑ latā multi am
bulant: anguſtā pauci inueniūt. latā enī non q̄rimus: nec
inuentiōe opus eſt. ſponte ſe offert: ⁊ errantiū via eſt. an
guſtā vero nec oēs inueniūt: nec qui inuenerint: ſtatī igre
diunt̄ ꝑ eā. Siq̄dē multi inuēta veritatis via: capta volupta
tibus ſeculi de medio itinere reuertunt̄.

Attēdite a falſis ꝓphetis qui ueniūt ad uos
in ueſtimētis ouiū: intrinſecus autē ſunt lupi rapa
ces. A fructibꝰ eoꝝ cognoſcetis eos. Nūq̄d colli
gūt de ſpinis uuas aut de tribulis ficus: Sic oīs
arbor bona fructus bonos facit: mala aūt arbor
malos fructus facit. Non pōt autem arbor mala
bonos fructꝰ facere: neq3 arbor bona malos fru
ctus facere. Oīs arbor que nō facit fructū bonu3
excidetur ⁊ in ignem mittetur. Igitur ex fructibꝰ
eorum cognoſcetis eos.

CHRY. ſup matth. Supra mandauerat aplis dñs: ne elemoſynas: orōnes ⁊ ieiunia corā hoīb⁹ ſicut hypocrite faciāt: ⁊ iō ad cognoſcendū q₂ hec oīa in hypocriſi fieri pñt loquit̄ dicēs: Attēdite a falſis ꝓphetiꝭ. AVG. de ſer do. Uel alit̄: Cū dixiſſet dñs paucos eē q̄ inueniūt anguſtā portā ⁊ artā viā: ne heretici q̄ plerūq₃ ſe ſub nomine paucitatis cōmendāt: ſe nobis ſupponāt: ſtati ſbiūgit dicēs: Attēdite a falſis ꝓphetis. CHRY. ī ho. Uel aliter: Quia dictū eſt ꝙ anguſta ē porta: ſed ⁊ multi ſunt q̄ puertunt eā q̄ illuc fert viam: ideoq₃ induxit: Attendite a falſis ꝓphetis. In quo vt maiorē ſollicitudinē habeāt: meminit eoꝝ q̄ in patrib⁹ eoꝝ facta ſūt: falſos ꝓphetas vocās: eteni tūc talia cōtigerūt. CHRY. ſup mattheū: Nō aūt ſcriptū eſt infra: Quia lex ⁊ ꝓphete vſq₃ ad ioannē. dr̄ q₂ ꝓphetia de chriſto nō erat futura poſt eum. Prophete aūt ⁊ fuerūt ⁊ ſūt: ſed nō q̄ ꝓphetarēt de chriſto: ſ₃ q̄ interp̄tarētur ea q̄ de chriſto ab antiq̄s fuerāt ꝓphetata. i. doctores eccliaꝝ. nec eni pōt q̄s ꝓpheticos interp̄tari ſenſus: niſi p ſpm̄ ꝓphetie. Sciēs ergo dñs futuros eē falſos doctores hereſū diuerſaꝝ admonet dicēs: Attēdite a falſis ꝓphetis. Quia eni nō erāt futuri manifeſti gētiles: ſed abſconditi ſub noīe chriſtiano non dixit: Aſpicite: ſed attēdite. vbi eni res certa ē: aſpicit̄. i. ſimplr̄ videt̄. vbi aūt incerta: attendit̄. i. caute ꝯſideratur. Itē₃ dicit: Attendite. q₂ firma tutela ſalutis ē ſcire quē fugias. Non aūt ſic admonet Attēdite. q̄ſi inuito deo diabolus hereſes introducat: ſ₃ eo pmittēte. q₂ eni nō ſine iudicio vult ſeruos ſuos habere: iō miſit tētationē. q₂ vo nō vult eos p ignorantiā perire: iō p̄monet. Ne aūt aliq̄d hereticus doctor dicat: q₂ nō dixit uos falſos ꝓphetas: ſ₃ gētiliū ⁊ iudeoꝝ doctores: iō addidit: Qui ve. ad vos i veſti. ouiū. Oues eni chriſtiani dicūt̄. veſtimentū aut ouile eſt ſpēs chriſtianitatis ⁊ ſimulate religiōis. nulla aūt res ſic exterminat bonū ſicut ſimulatio. Nā malū ſub ſpecie boni celatū: dū nō cognoſcit̄ nō cauet̄. Et ne adhuc dicat hereticꝰ: q₂ de veris doctorib⁹ loq̄t̄: q̄ tñ pctōres ſunt: iō addit: Intrinſec⁹ aūt ſūt lupi rapaces. Catholici aūt doctores etſi fuerint pctōres: ſerui q̄dē carnis dicūt̄: non tñ lupi rapaces: q₂ nō hñt ꝓpoſitū pdere chriſtianos. Manifeſte ḡ de hereticis doctoribus dicit: q₂ eo ꝓpoſito ſpeciē chriſtianoꝝ ſuſcipiūt: vt chriſtianos iniquo ſeductionis morſu dilaniēt: de q̄bus dixit aplſ: Scio q₂ poſt diſceſſū meū intrabūt i vos lupi graues: nō pcentes gregi.

CHRY. in ho. Sed tñ videt̄ falſos ꝓphetas hic nō hereticos inſinuare: ſ₃ eos q̄dē qui vite ſūt corrupte: ſ₃ facie quidē v̄tutis induūt̄: q₂ induxit: A fructibus eoꝝ cognoſcetis eos. Apud hereticos eni ē multotiens ⁊ vitā inuenire: apud hos aūt quos dixi nequaq̄. AVG. de ſer. do. Uā rectiſſime q̄rit̄: quos fruct⁹ nos attēdere voluerit. multi eni quedā in fructib⁹ deputāt: q̄ ad veſtitum ouiū ptinēt: ⁊ hoc mō de lupis decipiūt: ſecuti eni ſūt vl̄ ieiunia: vel elemoſynas: vel orones q̄ p̄tendūt hoīb⁹: placere cupientes eis: q̄b⁹ iſta difficilia vident̄. Hi ḡ nō ſunt fruct⁹ de q̄bus cognoſci iſtos monet. Iſta eni que cū bono aīo fiunt: ſūt ꝓprie ouib⁹ veſtes: cū aūt malo in errore nō aliud q̄ lupos tegūt. ſ₃ nō iō debēt oues odiſſe veſtimentū ſuū ꝙ plerūq₃ illo ſe occultāt lupi. Qui ſūt ergo fructus q̄bus cognoſcam⁹ arborē malā dicit aplſ: Manifeſta ſūt opa carnis q̄ ſunt fornicatio: immundicie. Qui vero ſunt fructus q̄bus cogſcam⁹ arborē bonā: idē aplſ oñdit dicēs: Fructus aūt ſpūs ſūt charitas: gaudiū: pax.

CHRY. ſup matth. Fructus etiā eius ouis ē ꝯfeſſio eius fidei. qui eni ſm̄ deū vocē humilitatis ⁊ vere ꝯfeſſionis emittit: ouis ē. qui aūt ꝯ veritatē blaſphem⁹ vlulat ꝯ deū: lupus ē. HIE. Et ſic ḡ pōt de ouib⁹ intelligi qḋ hic de falſis ꝓphetis dr̄: q̄ aliud habitu ac ſermone promittūt: aliud ope demonſtrāt: ſpecialit̄ de hereticis intelligendū videt̄: q̄ vident̄ ꝯtinētia ac ieiunio q̄ſi q̄dā pietatis veſte ſe circūdare: intrinſec⁹ aūt hñtes animū venenatū: ſimplicioꝝ fratrū corda decipiūt. AVG. de ſer. do. in monte: Sed ex opibus cōnijci pōt vtru exteriorē cultū ambitiōe aliq̄ faciāt. Cū eni ceperint aliq̄b⁹ tētatiōib⁹ ea ipſa vel ſubtrahi vel negari q̄ iſto velamie vel ꝯſecuti ſūt: vel cōſeq̄ cupierūt: tūc neceſſe ē vt appareat vtrū lupus in ouina pelle ſit: an ouis in ſua. GREG. xxxi. mora. Hypocrita etiā ſancte eccl'e pace pmitur: iccirco ante oculos nr̄os religiōe veſtit̄. Siq̄ vo fidei tētatio erūpat ſtatim lupi mens rabida habitu ſe ouine pellis expoliat: q̄tūq₃ ꝯ bonos ſeuiat: pſequēs demōſtrat. CHRY. in ho. Facile etiā hypocrite capiūt̄: via eni qua iuſſi ſūt ambulare laborioſa ē. hypocrita aūt laborare nō vtiq₃ eliget. Deinde vt nō dicas: qm̄ ipoſſibile eſt cognoſcere tales: rurſū rōnē ab humano exēplo ponit dicēs: Nūq̄d colligent de ſpinis vuas aut de tribulis ficus? CHRY. ſuper matth. Uua in ſe myſteriū chriſti hʒ. ſicut eni botrus multa in ſe grana ligno mediāte ſuſpēdit: ſic ⁊ chriſtus mltos ſibi fideles p lignū crucis tenet adiūctos. Ficus aūt ē eccleſia: q̄ multos fideles tenet dulci quodā charitatis amplexu: ſicut ficus multa grana vno tegmine tenet incluſa. Sūt ergo fic⁹ ſigna hec: charitatis q̄dē in dulcedine: vnitatis aūt in cōiūctiōe granoꝝ. In vua aūt patientie q̄dē₃ ſignū ē: q₂ in torcular mittit̄. gaudij aūt: q₂ vinum letificat cor hoīs. ſynceritatis: q₂ nō eſt aq̄ pmixtū. ſuauitatis aūt in delectatiōe. Spine aūt ⁊ tribuli ſūt heretici. ſicut ergo ſpina vel tribulus ex q̄cūq₃ pte hʒ aculeos: ſic ⁊ ſeruos diaboli ex q̄cūq₃ parte cōſideraueris: iniq̄tatis pleni ſūt. Nō pñt ergo huiuſmōi ſpine ⁊ tribuli eccleſiaſticos fructus ꝓferre. Qꝫ aūt pticulariter ſub ſilitudine ficus ⁊ vitis ſpine ⁊ tribuli dixerat: oñdit ꝯñt vniuerſalit̄ eē verū cū dicit: Sic oīs arbor bona fruct⁹ bonos facit: mala aūt arbor fruct⁹ malos facit. AVG. de ſer. do. In hoc aūt loco illoꝝ error cauendus ē q̄ de duab⁹ arboribus duas naturas opināt̄ eē: quaꝝ vna ſit dei: altera vo nō. Nō aūt eos adiuuare duas iſtas arbores dicēdū ē: q₂ de hoībus eū dicē planū ē: ſiquis p̄cedētia ⁊ ꝯſequētia legerit.

AVG. xij. de ciui. dei: Noībus aūt p̄dictis ipſe nature diſplicent: nō eas ꝯſiderātib⁹ ſm̄ vtilitatē ſuā. nō aūt ex cōmodo vl̄ incōmodo nr̄o: ſed p ſeipſā ꝯſiderata nā dat artifici ſuo gliā₃. Nature igit̄ oēs qm̄ ſūt: ⁊ iō hñt modū ſuū: ſpeciē ſuā: ⁊ quādā ſecū pacē ſuā pfecto bone ſunt.

CHRY. in ho. Ut aūt null⁹ dicat qm̄ mala arbor fert q̄dē fructus malos: fert aūt ⁊ bonos: ⁊ ſic difficilis ſit cognitio duplici ꝓlatione exiſtēte: iō ſubiungit: Non poteſt arbor bona fructus malos facere: neq₃ arbor mala fructus bonos facere. AVG. de ſer. do. Ex hoc verbo putant manichei neq₃ animā malā fieri poſſe: vt in meli⁹ cōmutet̄: neq₃ bonā in deterius: q̄ſi dictu₃ ſit: Non pōt arbor bona mala fieri: neq₃ mala fieri bona. ſed ita dictū ē: Non pōt arbor bona fructus malos facere: nec econuerſo. Arbor q̄ppe eſt ipſa aīa. i. ipſe hō: fructus vo opa hominis. Nō ergo pōt malus hō bona opari: neq₃ bon⁹ mala. Ergo ſi vult malus bona opari: p̄us bon⁹ fiat. Quādiu aūt q̄ſq₃ malus eſt nō pōt facere fruct⁹ bonos. Sicut eni pōt fieri vt qḋ fuit nix: nō ſit: nō aūt vt nix ſit calida: ſic pōt fieri vt qui malus fuit: nō ſit malus: nō tñ fieri poteſt: vt malus bñ faciat: q₂ etſi aliq̄n vtilis ē: nō hoc ipſe facit: ſed fit de illo diuina ꝓuidētia ꝓcurāte. RABA. Homo aūt ipſe arbor bona vel mala dr̄ ꝓpter volūtatē bonā vel malā. Fructus aūt ſūt opa q̄ nec bona male voluntatis eē pñt: nec mala bone volūtatis. AVG cōtra Iulia. Sicut aūt manifeſtū eſt ex volūtate mala tanq̄ ex arbore mala fructus eius fieri oīa opa mala: ſic ipſā voluntatē malam. vñ dices eē exortā niſi quia volūtas mala angeli ex angelo: ex hoīe hoīs orta eſt. Quid aūt erant hec duo anteq̄ in eis iſta mala orirent̄: niſi bonū op⁹ dei ⁊ bona atq₃ laudanda natura? Ecce ergo ex bono oritur malum: nec fuit oīno vñ oriri poſſit: nec ex bono ipſam dico voluntatē malā: qm̄ nullū malum p̄ceſſit: nō opera

mala:que non ſũt niſi ex volũtate mala tanq̃ ex arbore mala:nec ideo tanq̃ ex bono potuit oriri volũtas mala: q꞉ bonũ factum ē a bono deo:ſed q꞉ de nihilo factum nõ de deo. HIERO. Querebam⁹ aũt ab hereticis q̇ duas in ſe ꝯtrarias dicũt eſſe naturas.ſi iuxta intelligẽtiaȝ eorũ arbor bona malos fruct⁹ facere nõ põt:quõ moyſes arbor bona peccauerit ad aquã ꝯtradictiõis:petrus ꝗ̄ȝ in paſſione dñm negauerit dicẽs: Neſcio hoiem. Aut qua ꝯñia ſocer moyſi arbor mala q̇ in deũ iſrl̃ non credebat:dedit ꝯſiliũ bonum: CHRY. in ho. Quia vero punire nõ iuſſerat falſos ꝓphetas:iõ terret eos ſm penã que eſt a deo dicẽs: Ois arbor que nõ facit fructũ bonuȝ excidetur:⁊ in ignẽ mittet.q̇bus verbis ⁊ iudeos inſinuare videt:ideoqȝ verboꝝ ioannis baptiſte meminit: ꝑ eadem vba penam eis ſubſcribẽs. Eteni ⁊ ille hoc dixit ad iudeos:ſecurim ⁊ arborẽ inciſã:⁊ ignẽ inextinguibilem cõmemorãs. Siq̇s aũt diligent̃ iueſtigabit due pene ſũt: ⁊ excidi:⁊ cõburi.q̇ eni ꝯburit ⁊ a regno excidet oino: q̄ pena difficilior ē:multi aũt gehẽnam ſolũ abhorrẽt. Ego aũt caſũ illius glorie multo amariorẽ penã gehẽne ee dico. Qõ eni paruũ vel magnũ malũ non ſuſcipet pater:vt videat ⁊ potiatur dulciſſimo filio:hoc itaqȝ in gloria illa putemus.non eni aliq̇s filius ita ſuauis ē patri vt illorum bonorũ requies ⁊ diſſolui ⁊ eē cum chriſto.intolerabilis quidẽ pena eſt ⁊ gehẽna:ſȝ ſiq̇s decẽ mille ponat gehẽnas:nihil tale dicit quale ē a beata glĩa illa excidere ⁊ odio haberi a chriſto. GLO. Ex ꝓmiſſa aũt ſilitudine cõcludit qõ ſupra iam dixerat quaſi manifeſtũ dicẽs: Igit ex fructibus eorũ cognoſcetis eos.

Non omnis qui dicit mihi: dñe dñe intrabit in regnũ celoꝝ: ſed qui facit volũtateȝ patris mei qui in celis ē:ipſe intrabit in regnũ celoꝝ. Multi dicent mihi in illa die:dñe dñe nonne in nomine tuo ꝓphetauim⁹:⁊ in nomine tuo demonia eiecimus:⁊ in nomine tuo uirtutes multas fecimus:⁊ tũc confitebor illis:q꞉ nunq̄ȝ noui uos. Diſcedite a me omnes qui opami iniquitatem.

HIE. Sicut ſupra dixerat eos q̇ habẽt veſtẽ bone vite nõ recipiẽdos ꝓpt̃ dogmatũ nequitiã:ita nũc ecõtrario aſſerit:nec his quidẽ accõmodãdam fidẽ:q̇ cũ polleant integritate doctrine malis opib⁹ deſtruũt.vtrũqȝ eni dei ſeruis neceſſariũ eſt:vt ⁊ opus ſermone: ⁊ ſermo opibus cõprobet.⁊ iõ dicit: Nõ ois q̇ dicit mihi Dñe dñe intrabit in regnũ celorũ. CHRY. in ho. Ubi iudeos maxime tangere videt in dogmatibus oia ponẽtes.vñ ⁊ paulus eos incuſat dicẽs: Si aũt tu iude⁹ cognominaris ⁊ requieſcis in lege. CHRY. ſup matth. Uel alit̃:qm̃ falſos ꝓphetas ⁊ veros ex fructib⁹ coꝝ docuit diſcernendos:hic iam manifeſti⁹ docet q̇ ſũt fructus quib⁹ diſcernũt ꝓbi doctores ⁊ reprobi. AVG. de ſer. do. Cauendũ eni ē in ipſo chriſti noie ab hereticis vl̃ q̇buſlibet male intelligẽtibus:⁊ ſeculi hui⁹ amatorib⁹ ne decipiamur. ⁊ iõ dicit: Non ois qui dicit mihi Dñe dñe. Sed merito põt moue quõ huic ſnie ꝯueniat illud apli: Nemo põt dicere dñm ieſũ niſi in ſpũſcõ. Non eni poſſum⁹ dicẽ illos qui nõ intrant in regnũ celoꝝ hẽc ſpm̃ſcm̃. Sed apl̃s ꝓpe poſuit hoc verbũ Dicit:vt ſignificet voluntatẽ atqȝ intellectũ dicẽtis: Ille eni ꝓprie dicit:q̇ voluntatẽ ac menteȝ ſuã ſono voci enũciat. dñs aũt generalit̃ hic poſuit vbũ dicẽdi.videt eni etiã ille dicẽ:q̇ nec vult nec intelligit qõ dicit. HIE. Moris ē eni ſcripturaꝝ dicta ꝓ factis accipere:ſm quẽ ſenſũ dicit apl̃s: Cõfitent ſcire deum factis aũt negãt. AMBRO. Omne etiã verũ a quocũqȝ dicatur:a ſpũſcõ eſt. AVG. de ſer. do. Non ꝗ̄ putem⁹ ad illos fructus de quib⁹ ſupra dixerat ptinere:ſiq̇s dño noſtro dicat: Dñe dñe:⁊ ex eo nobis arbor bona videat: ſȝ illi ſũt fructus facẽ volũtatẽ dei.vñ ſeq̇tur: Sed q̇ fa. vo. pa. mei qui in celis ē:ipſe intra. in re. ce. HILA. Celeſtis eni regni iter obediẽtia volũtatis dei: nõ nũcupatio reptura ē. CHRY. ſup matth. Que aũt ē volũtas dei ipſe dñs docet: Hec eſt inq̇t volũtas eius q̇ miſit me: vt ois qui videt filiũ:⁊ credit in eũ:habeat vitã eternã. Credulitatis aũt verbũ:⁊ ad cõfeſſionẽ reſpicit: ⁊ ad actũ.q̇ ꝗ̄ nõ ꝯfitetur aut nõ cõuerſat ſm verbũ chriſti:nõ itrabit in regnũ celoꝝ. CHRY. in ho. Non aũt dixit: Qui facit volũtatẽ meã:ſed pr̃is:qm̃ interi ꝯueniẽs erat ꝑus hoc ſuſcipi ad ĩbecillitatẽ coꝝ:ſed ⁊ ꝑ hoc illõ occulte ĩſinuauit:nõ ē eni alia volũtas filĳ q̄ȝ que ē pr̃is. AVG. de ſer. do. Illud aũt ad rẽ ptinet:ne decipiamur: non ſoluȝ noi xp̄i ꝑ eos q̇ nomẽ hñt:⁊ facta nõ agũt:ſed etiã q̇buſdam factis atqȝ miraculis:qualia ꝓpt̃ infideles cũ fecerit diſ monuit tñ ne talibus decipiamur:arbitrãtes ibi eẽ inuiſibilẽ ſapientiã:vbi miraculũ viſibile videm⁹. Uñ adiungit ⁊ dicit: Multi dicẽt mihi in illa die. CHRY. in ho. Uides qualit̃ latent̃ iaȝ ſeipſũ introducit. Quia eni oẽm ꝯpleuit ſermonẽ: mõſtrat ſeipſũ iudicẽ eẽ. Que eni pena expectat eos q̇ peccant:iã añ monſtrauit. Quis aũt eſt q̇ punit:hoc iã reuelat dicẽs: Multi dicẽt mihi in illa die.

CHRY. ſup matth. Qñ.ſ. venerit in maieſtate patris ſui:qñ iam nemo auſus ē garrula ꝯtẽtiõe ſermonum aut mendaciũ defendere aut ꝯ̄dicere veritati:qñ opa ſingulorũ loquẽt:⁊ ora tacebũt:nec alter ꝓ altero interueniet: ſed ſinguli ibi timebũt. In illo eni iudicio nõ erũt teſtes adulatores hoies:ſed angeli veraces:iudex aũt dñs iuſt⁹.vñ ꝓprie timentiũ hoiuȝ ⁊ anguſtias patientiũ vocẽ expſſit dicẽs: Dñe dñe. Nõ eni ſemel ſufficit illi dicere Dñe: quẽ neceſſitas timoris aſtringit. HILA. Eliam aũt ſibi ex verbi intẽtiõe ꝓſumũt in doctrine ꝓphetia ⁊ demonioꝝ fuga ⁊ opeꝝ virtutib⁹:atqȝ hinc ſibi regnũ celoꝝ pollicẽtur dicẽtes: Nõne in noie tuo ꝓphetauim⁹. CHRY. in ho. Sed ſũt quidã qui dicũt qm̃ mẽtientes hi hoc dixerũt:ideo ſaluati nõ ſũt:ſed nõ auderẽt iudice ꝓſẽte ad ipſũ hoc dicere. Sed ⁊ ipſa rñſio ⁊ interrogatio oſtendit eos talia feciſſe. Quia.n.h̄ mirabiles erant apud oẽs miracula facientes:illic aũt vident ſeipſos punitos admirãtes dicũt: Dñe:nõne in noie tuo. Quidã aũt dicũt:qm̃ nõ in tpe in quo hec miracula faciebãt iniq̃ agebãt: ſȝ poſtea. Sed ſi hoc erit rurſus qõ dñs volebat mõſtrare: nõ ꝯſtat q̄.ſ.neqȝ fides neqȝ miracula valẽt:bona vita non exiſtente:qõ ⁊ paulus dicit: Si habuero fidẽ vt montes trãſferã:charitatẽ aũt nõ hũero:nihil ſũ. CHRY. ſup mat. Sȝ ꝯſidera q꞉ in noie dicũt:nõ i ſpũ. ꝓphetat eni in noie chriſti:ſed in ſpũ diaboli:quales ſunt diuinatores. Sed ſic diſcernũt qm̃ diabolus interdũ falſa dicit:ſpũſſcũs nunq̃. Conceſſũ eſt aũt ⁊ diabolo interdũ vera dicere:vt mendaciũ ſuum rata veritate cõmendet. Demonia aũt eĳciunt in noie chriſti hñtes ſpm̃ inimici: magis autẽ non eĳciunt:ſed eĳcere vident colludẽtib⁹ ſibi demonibus. faciũt ⁊ virtutes.i.miracula:non vtilia ⁊ neceſſaria ſȝ inutilia ⁊ vacua. AVG. de ſer. do. Legãt.n. quãta fecerint reſiſtentes moyſi magi egyptioꝝ. HIE. Uel alit̃: ꝓphetare virtutes facẽ ⁊ demonia eĳcere etiam diuina virtute interdum nõ eſt eius meriti q̇ opat̃: ſed vel inuocatio nois chriſti hoc agit:vel ob ꝯtẽplationẽ coꝝ qui inuocãt:aut vtilitatẽ coꝝ qui vident ⁊ audiũt ꝯcedit̃: vt lȝ hoies deſpiciãt ſigna faciẽtes:tñ deũ honorãt ad cuius inuocationẽ fiunt tanta miracula.nã ⁊ ſaul ⁊ balaã ⁊ caypas ꝓphetauerunt:⁊ in actib⁹ aploꝝ filĳ ſene videbantur eĳcere demonia:⁊ iudas apl̃s cũ aio ꝓditoris multa ſigna inter ceteros aploſ feciſſe narrat̃. CHRY. i ho. Quia eni nõ oẽs ad oia apte ſe habebãt:ſed hi q̇dẽ erant vite pure:fidẽ aũt non tantã habebãt:hi aũt contrariũ iõ deus illos ꝑ hos ꝯuertebat:vt multã oñderet fideȝ:hos aũt per hoc ineffabile ſignoꝝ donum vt fierẽt meliores euocabat. vñ ⁊ cum multa copia hãc grãȝ eis dabat. Dicent eni: Uirtutes multas fecimus. Sed q꞉ circa eũ qui

eos ita

eos ita honorauit: ingrati facti ſūt: recte ſeqˀ: Tūc confi-
tebor illis qꝛ nūꝗ̄ noui vos. HIE. Signāt dicit: tūc ꝯfite
bor. qꝛ multo tpe añ dicere diſſimulauerat. CHRY.
ſup matth. Grandē enī irā grandis dilatio ꝓcedere debet
que iuſtiˀ facit deū eē iudiciū: ⁊ digniorē interitū peccato
rū. Sciendū aūt ꝙ peccatores neſcit deˀ: qꝛ nō digni ſūt
vt cognoſcant a deo: nō qꝛ oīno ipſos nō cognoſcat: ſed
quia ſuos eē illos nō cognoſcit. Sed videt eos non co-
gnoſcere: qꝛ nō eos diligit: ſicut etiā nō videt deū cogno-
ſcere q̄ non colūt eum digne. CHRY. in ho. Dicit aūt
eis: Nunꝗ̄ noui vos. q̄ſi non ſolū in tpe iudicij: ſed neqꝫ
tūc cum miracula faciebatis. multos enī ⁊ hic iam odio
hꝫ: ⁊ añ punitionē auertit. HIERO. Obſerua etiam
hoc qđ dicit: Nūꝗ̄ noui vos. eē ꝯtra quoſdā dicentes ꝙ
oēs hoīes ſemꝑ ꝯuerſati ſūt inter rōnabiles creaturas.
GREG. xx. mora. Hac aūt ſnīa dat intelligi ꝙ in hoī-
bus charitas: humilitas: nō aūt debeāt ṽtutū ſignū ve-
nerari. vñ aūt ſcā eccl'ia etiā ſiqua ſunt hereticoꝝ miracu
la deſpicit: qꝛ hec ſanctitatis ſpēm nō eē cognoſcit. Pro-
batio q̄dē ſanctitatis nō eſt ſigna facere: ſed ꝓximū vt ſe
diligere: de deo vera: de ꝓximo meliora ꝙ̄ de ſeipſo ſen
tire. AVG. ꝯtra aduerſariū legi ⁊ ꝓphetaꝝ: Abſit aūt
vt ſm̄ manicheos iſta de ꝓphetis ſanctis dñs dixerit:
ſed dictū eſt de his q̄ poſteriˀ euāgeliū ꝑdicatū in eiˀ no-
mine ſibi loqui videtur: neſcientes q̄d loquant. HILA.
Sic aūt hypocrite gl'ati ſūt: quaſi aliquid ꝓpriū ſit q̄ lo-
quunt aut faciūt: ⁊ nō oīa virtus dei inuocata pficiat: cu-
ius doctrine ſciam lectio afferat: demonioꝝ fugā chri-
ſti nomē exagitet. De nr̄o igitur eſt beata illa eternitas ꝓ-
merēda: malum oē videmus: agamuſqꝫ potius qđ vult ꝙ̄
qđ pōt gloriemur. Repudians igit eos ac expellēs ꝓpt
opa iniq̄tatis dicit: Diſcedite a me qui opamini iniquita
tem. HIE. Non dixit: qui opati eſtis iniq̄tatē: ne vide
retur tollere pniam: ſed qui opamini. i. qui vſqꝫ in p̄ntē
horā cū iudicij tps aduenerit: lꝫ nō habeatis facultatē
peccādi: tñ adhuc hētis affectū. CHRY. i ho. Nō mors
quidē aīam a carne ſeparat: aīe aūt ꝓpoſitū nō imutat.

Omnis ergo qui audit verba mea hec: ⁊ fa-
cit ea: aſſimilabitur viro ſapienti qui edificauit do
mū ſupra petram: ⁊ deſcendit pluuia ⁊ venerunt
flumina: ⁊ flauerūt uenti: ⁊ irruerunt in domū illā
⁊ non cecidit. Fundata enī erat ſupra petram.
Et omnis qui audit verba mea hec: ⁊ nō facit ea:
ſimilis erit viro ſtulto qui edificauit domū ſuam
ſuper harenam: ⁊ deſcēdit pluuia ⁊ uenerunt flu-
mina ⁊ flauerunt uenti: ⁊ irruerunt in domū illā
⁊ cecidit: ⁊ fuit ruina eius magna.

CHRY. in ho. Qm̄ q̄dā futuri erāt: q̄ dicta ſūt a dño
admirātes: oñſionē aūt q̄ ē ꝑ opa ñ tribuētes: ſꝫ ꝓueniēs
eos terret dicens: Oīs ḡ q̄ audit verba mea hec ⁊ facit
ea: aſſimilabit viro ſapiēti. CHRY. ſup matt. Nō aūt
dixit: Eſtimabo eū q̄ audit ⁊ facit virū ſapientē: ſed Aſſi
milabit viro ſapiēti. ergo q̄ ſimilat hō eſt. Cui aūt aſſimi
latur? chriſto. Chriſtˀ aūt ē ſapiēs vir q̄ edificauit domū
ſuā. i. eccl'iam ſupra petrā. i. ſupra fortitudinē fidei. Uir
aūt ſtultus. i. diabolus: q̄ edificauit domum ſuam: ideſt
omnes impios ſuper harenam: ideſt inconſtantiam infi-
delitatis: aut ſup carnales homines q̄ dicūt harena ꝓpt
ſterilitatē. Et qꝛ nō coherēt ſibi: ſed ſūt ꝑ diuerſas opinio
nes diſperſi: ⁊ qꝛ ſūt inumerabiles. Pluuia aūt eſt doctri
na q̄ irrigat hoīem. nubes aūt ē a q̄bus pluuia fluit. q̄dā
a ſpū ſcō excitant ſicut apl'i ⁊ ꝓphete. Et q̄dā a ſpū diabo
li: ſicut heretici. Uenti aūt boni ſūt ſpūs diuerſaꝝ ṽtutū
vel angeli qui inuiſibilit in ſēſibˀ hominū opant: ⁊ addu
cūt ad bona. Uenti aūt mali ſūt ſpūs imūdi. Flumina aūt
bona ſūt euāgeliſte ⁊ doctores: ppl'i flumina mala: hoīes i-
mundo ſpū pleni ⁊ verboſitate inſtructi: ſicut phariſei ⁊
ceteri ſecularis ſcie ꝓfeſſores de quoꝝ ventre exeūt flu-
mina aque mortue. eccl'iam ḡ quā chriſtus fundauit non
pluuia mēdacis doctrine corrūpit: neqꝫ diabolicus flatˀ
ipellit: neqꝫ violentoꝝ fluminū ipetus mouet. Nec ē ꝯtra
riū ꝙ q̄dā de eccl'ia cadūt. Nō enī oēs qui chriſtiani di-
cuntur chriſti ſūt: ſed nouit dñs qui ſunt eiˀ. Sꝫ ꝯtra do-
mū quā edificauit diabolus deſcēdit pluuia vere doctri-
ne. venti. i. ſpiritales gr̄e aut angeli. flumīa quatuor euan
geliſte ⁊ ceteri ſapientes. Et ſic cecidit domˀ. i. gētilitas:
vt ſurgeret chriſtˀ: ⁊ facta ē eius ruina magna: ſolutis er
roribus ꝯuictis mēdacijs ⁊ idolis in toto mūdo deſtru-
ctis. chriſto ḡ ſimilis ē qui audit ṽba chriſti ⁊ facit ea. ipſe
enī edificat ſupra petrā. i. chriſtū q̄ eſt omne bonū: vt in q̄
cūqꝫ ſpecie boni aliq̄s edificauerit ſupra chriſtū edificaſ
ſe videat. ſicut aūt eccl'a edificata a chriſto dirui non pōt
ſic talē chriſtianū: q̄ ſe edificauit ſup chriſtū: nulla aduer
ſitas deijcere pōt: ſm̄ illud: Quis nos ſepabit a charita
te chriſti? Diabolo aūt ē ſimilis qui audit ṽba chriſti: ⁊
nō facit. Uerba enī que audiūt: ⁊ nō fiūt. ſepata ſūt ⁊ diſ
perſa: ⁊ iō aſſimilāt harene. Harena etiā ē oīs malicia: vl'
etiā mūdialia bona. Sicut aūt domˀ diaboli deſtructa ē
ita tales ſupra harenā fundati deſtruūt ⁊ cadunt. Et ē rui
na magna ſi de fundamēto fidei aliq̄d ruine fuerit paſſus
Nō aūt ſi fornicatus fuerit: aut homicidiū fecerit: qꝛ hꝫ
vñ ꝑ pniam ſurget: ſicut ⁊ dauid. RABA. Uel ruina
magna intelligenda eſt: qua dicturus ē dñs audientibˀ ⁊
nō facientibˀ: Ite in ignē eternū. HIE. Uel alit: Super
harenā q̄ fluida ē ⁊ in vnā copulā non pōt redigi oīs he-
reticoꝝ ſermo edificat: vt corruat. HILA. Uel alit: In
pluuijs blandaꝝ ⁊ ſenſim illabētiū voluptatū illecebras
ſignificat: quibˀ ꝑmū fides rimis patētibˀ imadeſcit: pˀ
quas fluuioꝝ ꝓcurſus. i. grauioꝝ cupiditatū motus icur
rit: vt exinde tota ventoꝝ vis circūſtantiū deſeuiat. i. vni
uerſus diabolice ꝑtātis ſpūs inferat. AVG. de ſer. do.
Uel aliter: Pluuia cū in mali alicuiˀ ſignificatiōe ponit:
caliginoſa ſupſtitio itelligit. Rumores aūt hoīū ventis
cōpant: fluuiˀ aūt carnalibˀ ꝯcupiſcētijs tāꝙ̄ fluctibˀ ſup
terrā: ⁊ qui ꝓſperitatibˀ iducit aduerſitatibˀ frāgit: q̄ꝝ ni
hil metuit: qui fundatā hꝫ domū ſupra petrā. i. qui nō ſo
lū audit ꝑceptū dñi: ſed etiā facit. Et in his oībus piculo
ſe ſubijcit: qui audit ⁊ non facit. Non. n. q̄ſqꝫ firmat in ſe
que dñs ꝑcipit: vel ipſe audit: niſi faciēdo. Cōſiderādum
aūt eſt: qꝛ cū dixit: Qui audit verba mea hec. ſatis ſignifi
cat iſtū ſermonē oībus ꝑceptis quibˀ chriſtiana vita for
matur: eē pfectū: vt merito q̄ ſm̄ ea viuere voluerint: ꝯpa
rent edificanti ſupra petram.

Et factū ē: cū conſummaſſet ieſus verba hec:
admirabant turbe ſuper doctrina eius. Erat enī
docens eos ſicut ꝑtātem habens: ⁊ non ſicut ſcri
be eorum ⁊ phariſei.

GLO. Poſita doctrina chriſti effectū doctrine ipſiˀ
in turbis oñdit dicens: Et factū eſt cū ꝯſū. ieſus ṽba hec
admi. tur. ſup doc. eius. RABA. Cōſūmatio hec ad ꝑ
fectionē ṽboꝝ ⁊ integritatē dogmatis ꝑtinet. Quod aūt
dē turbas admirari aut infideles in turba ſignificat: q̄ ob
hoc ſtupebant: qꝛ nō credebant verbis ſaluatoris: aut q̄
oēs generalit demonſtrat: q̄ excellentiā tante ſapiē in eo
venerabant. CHRY. ſup matth. Placatus rōnabiliter
hoīs intellectus laudē generat: victus aūt admirationē.
Quicq̄d enī digne laudare nō poſſumˀ admiramur. Ad
miratio tñ eoꝝ magis ad gl'iam chriſti ꝑtinebat ꝙ̄ ad fi-
dem ipſoꝝ: ſi enī crederēt in chriſtū non mirarent. Illud
enī mouet admirationē qđ ſupat facientis aut dicētis ꝑſo
nā: ⁊ iō qđ a deo factū aut dictum ē: nō admiramur: qꝛ
oīa minora ſunt ꝙ̄ dei potētia. Turbe aūt erāt que mira
bant. i. ppl's vulgaris: nō ꝑncipes ppl'i qui nō diſcendi
ſtudio audire ſolebant. Populus aūt ſimplex ſimplicit

audiebat:ſed coꝝ ſilentiuꝫ ſi illi interfuiſſent ſuis condi-
tionibꝰ ꝯturbaſſent:vbi eni eſt maioꝛ ſcia illic foꝛtioꝛ ma
licia:q̄ eni feſtinat eē ꝑoꝛ:nō ē ꝯtentꝰ eē ſecūdus. AVG.
de cō.euā. Ex eo aūt qḋ h dī pōt videri diſcipuloꝝ tur-
bā deſeruiſſe:ex q̄bus illos.xij.elegerat in monte ex plu
ribus:quos aplos noīauit:qḋ matthęꝰ h ꝑtermiſit. So-
lis eni diſcipulis in mōte videt ieſus hūc habuiſſe ſmo-
nē quem mattheꝰ interpoſuit:ꝛ lucas tacet. Et deinde cuꝫ
deſcēdiſſet in loco cāpeſtri habuiſſe alteruꝫ ſimilē: de q̄
mattheꝰ tacet:lucas nō tacet. Quāq̄ etiā illud poſſit oc-
currere q̄ ſicut ſupꝛa dictū eſt aplis:ceteriſq̄ turbis pn̄-
tibus vnū habuiſſe ſermonē quē mattheꝰ lucaſq̄ narra-
rūt diuerſo narrādi mō: ſꝫ eadē vitate ſniaꝝ: ꝛ ſic planū
eſt qḋ hic dī de admiratiōe turbe. CHRY.in ho. Cau
ſam aūt admiratiōis ſubdit dicēs: Erat.n.do.eos ſic po.
ha.ꝛ nō ſicut ſcri.eoꝛū ꝛ phari. Si aūt hanc ptātē viden
tes ꝑ opa ſcribe eū a ſe abigebāt:vbi ſola verba erāt po
teſtatē manifeſtantia:q̄liter ſcādaliçati h fuiſſent: ſꝫ turbe
hoc nō paſſe ſūt. Cū eni aīa beniuola fuerit:facile ꝑſuade
tur a ſermonibꝰ vitatis. Erat aūt poteſtas docētis vt mł
tos eoꝝ caperet ꝛ in admiratiōnē mitteret: ita q̄ ꝓpter
delectatiōnē eoꝝ q̄ dicta erāt: neq̄ tacētē dimittebāt.vn̄
ꝛ ſecute ſūt eū deſcēdentē de monte. Stupebāt aūt eius
maxime ptātem:qꝛ nō ad aliū referēs vt ꝓphete vt moy
ſes dixerūt:q̄ dixit:ſed vbiq̄ oñdit ſe eū eē:q̄ habet dn̄ꝫ
eteni legē ferēs ꝯtinue apponebat: Ego aūt dico vobis.
HIE. Quia q̄ſi deꝰ ꝛ dn̄s ipſius moyſi ꝑ libertate vo-
lūtatis ſue vel ea que minꝰ videbant addebat in lege:vel
cōmutans ꝑdicabat in pplo:vt ſupꝛa legimꝰ: Dictū ē an-
tiquis:ego aūt dico vobis. Scribe aūt ea tm̄ docebāt q̄
ſcripta ſunt in moyſe ꝛ ꝓphetis. GREG.xxiij.moꝛa.
Uel ſingulariter chꝛiſtꝰ ex bona ptāte locutus ē: qꝛ ex in-
firmitate mala nulla cōmiſit. Nos aūt qꝛ infirmi ſumus
ex ꝓpꝛia infirmitate ꝑēſemus quo docēdi oꝛdine ifirmis
fratribus cōſulamꝰ. HILA. Uel in verboꝝ vtutibus
effectū ptātis metiebant. AVG. de ſer.do. Hoc eſt eniꝫ
qḋ in pſalmo ſignificat:fiducialit agaꝫ in eo: Eloq̄a dn̄i:
eloq̄a caſta:argentū igne examinatū terre ꝓbatū ſeptulū
ꝓpter quē numerū admonitus ſum oīa iſta ꝑcepta ad ſe
ptem illas referre ſnias:quas in ꝑncipio ſermonis huiꝰ
poſuit.ſ.de beatitudinibꝰ. Qui eniꝫ aliq̄s fratri iraſcat ſi-
ne cā vel racha dicat:vel fatuū eū appellet:ſuperbiſſime
admittit:ꝯ qḋ eſt vnū remediū vt ſupplici aīo veniā deꝑ
cetur:qui nō iactantie ſpū inflatur. Beati ergo pauperes
ſpū:qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Cōſētit aūt aduerſario.i.
vbo dei reuerentiā exhibēdo:quiſq̄s ad teſtamentū pa-
tris operiendū: nō litibus acerbus ſed pietate mitis ac-
ceſſerit. Beati ergo mites:qm̄ ipſi hereditate poſſidebunt
terrā. Quiſq̄s etiā carnalē delectatiōnē ꝯ rectā volūtatē
ſuam rebellare ſentit exclamet: Infelix ego hō q̄s me li-
berabit de coꝛpe moꝛtis huiꝰ: ꝛ ita lugendo iploꝛet ꝯſo-
latoꝛis auxiliū. vn̄ beati q̄ lugēt:qm̄ ipſi ꝯſolabūt. Quid
aūt laborioſius cogitari pōt q̄ vt ocioſa ꝯſuetudine ſu-
panda ꝑcidant intra ſe mēbꝛa ipediētia regnū celoꝝ: nec
doloꝛe frangat: toleret in cōiugali fide oīa que q̄uis ſint
moleſtiſſima crimē tn̄ foꝛnicationis nō habētꝰ: veꝝ loq̄t
q̄ non in rōnibus crebꝛis:ſed in moꝝ ꝓbitate cōmēdet
Sed q̄s tantos laboꝛes inire audeat:niſi flagret amoꝛe
iuſticie:quaſi fame ac ſiti vehemēti attētus: Beati ergo q̄
eſuriūt ꝛ ſitiūt.qm̄ ipſi ſaturabunt. Quis aūt pōt paratꝰ
eē ab infirmis iniurias ſuſtinere:petēti a ſe tribuere:dili
gere inimicos:bn̄facere his qui ſe oderunt:oꝛare ꝑ pſe-
quentibus:niſi ꝑfecte miſericoꝛs. Beati ergo miſericoꝛ-
des:qm̄ ipſi miſericoꝛdiā ꝯſequētur. Mundū aūt coꝛdis
oculū hꝫ:q̄ finē bonoꝝ operum ſuoꝝ: nō in eo cōſtituit
vt hoībus placeat:neq̄ vt cōparet ea q̄ huic vite ſunt ne
ceſſaria:neq̄ temere animū hoīs ꝯdēnat:ꝛ q̄cq̄d exhibet
hoī:hac intētione exhibet:q̄ ſibi vult exhiberi. Beati er-
go mūdo coꝛde qm̄ ipſi deū videbūt. Opoꝛtet etiaꝫ vt ꝑ
mundū coꝛ inueniat artā via ſapie:cui ꝑuerſoꝝ hominū
deceptiōes obſtrepūt q̄s euadē eſt venire ad pacē ſapie
Beati ergo pacifici:qm̄ filij dei vocabūt: ſed ſiue iſte oꝛ-
do ꝯſiderandus ſit ſiue alius: facienda ſūt q̄ audiuimꝰ a
dn̄o:ſi volumꝰ edificare ſupꝛa petrā. CA.VIII.

Cum autem deſcendiſſet ieſus de monte:
ſecute ſunt eum turbe multe:ꝛ ecce lepꝛo
ſus ueniens adoꝛabat eum dicens: Dn̄e
ſi uis potes me mundare. Et extendens ieſus ma-
num:tetigit eum dicens: Uolo:mundare. Et cōfe
ſti mūdata eſt lepꝛa eius. Et ait illi ieſus: Uide ne
mini dixeris:ſꝫ uade oñde te ſacerdoti:ꝛ offer mu
nus tuū quod pꝛecepit moyſes i teſtimoniū illis.

HIE. Poſt pꝛedicationē atq̄ doctrinā: ſignoꝝ offert
occaſio:vt ꝑ virtutū miracula ꝑteritus apud audientes
ſermo firmetur. CHRY. Quia eni quaſi ptātem ha-
bens docebat vt non eſtimaretur oñſio eſſe hic doctrine
modus opibus hoc idē facit:quaſi ptātem habēs curare
Et iō dicit: Cum aūt deſcen.de mon.ſecu.ſūt eū tur.mul.
ORIGE. Docēte eni dn̄o in monte:diſcipuli erāt cuꝫ
ipſo q̄bus erat datū celeſtis doctrine noſſe ſecreta. Nūc
aūt deſcendēte eo de monte:turbe ſecute ſūt eum: que in
montē aſcēdere nequāq̄ poterāt:qꝛ quos delictoꝝ ſarci
na depꝛimit:ad myſterioꝛū ſublimia ſcādere non valent
Deſcendēte aūt dn̄o:hoc eſt inclināte ſe ad infirmitatē ꝛ
ipotentiā ceteroꝝ:miſertus eſt iperfectiōi eoꝝ vł infirmi
tati. ſecute ſūt eū turbe multe:q̄dā ꝓpter claritatē:pleriq̄
ꝓpter doctrinā:nōnulli ꝓpter curatiōnē ꝛ adminiſtratio
nem. AIMO. Uel aliter: Per montē in quo dn̄s ſedet
celū intelligitur:de quo ſcriptū eſt: Celuꝫ mihi ſedes eſt.
Sed cum dn̄s in mōte ſedet:ſoli diſcipuli ad eū aſcēdūt
qꝛ anteq̄ fragilitatis nr̄e humanitatē aſſumeret:notꝰ erat
tm̄ in iudea deus. At vero poſtq̄ de monte ſue diuinita-
tis deſcendit:ꝛ humanitatis nr̄e fragilitatē aſſūpſit: ma-
gna turba natiōnū ſecuta eſt eū. Demonſtrat aūt docto-
ribus:vt in ꝑdicatione ſua ſermonē habeāt ꝑatū:ꝛ ſicut
viderint vnūquēq̄ capere poſſe:ita ꝛ verbū dei annun-
cient. Aſcendūt eni in montē doctoꝛes:cū ꝑfectioꝛibꝰ ex-
cellētia ꝑcepta oñdūt:deſcendūt vero cū infirmioꝛibꝰ le-
uioꝛa demonſtrant. CHRY. ſup matth. Inter ceteros
aūt qui montē nō aſcenderat:ꝛ lepꝛoſus ſurſū aſcendere
nō valebat q̄ſi peccatoꝝ baiulans pōdus. Lepꝛa eniꝫ ē
peccatū aīarū nr̄aꝝ. Ideo ergo dn̄s de altitudine celi q̄-
ſi de excelſo monte deſcendit vt lepꝛā peccatoꝝ nr̄oꝛuꝫ
mundaret. Et iō quaſi iā ꝑparatus deſcēdenti occurrit ꝓ
pter qḋ dī: Et ecce lepꝛoſus veniens. ORIGE. Deoꝛ-
ſum currit ꝛ in monte nihil dicit:qꝛ tp̄s eſt oī rei ſub celo
tempus doctrine:ꝛ tp̄s curatiōis. In monte docuit:aīas
curauit:coꝛda ſanauit:q̄bus cōpletis ſicut de celeſtibus
montibus ad ſaluandos carnales deſcendente: venit ad
cū lepꝛoſus ꝛ adoꝛabat eū anteq̄ peteret. adoꝛare cepit:
cultum oñdens. CHRY. ſuper matth. Non eni illū pe
tebat q̄ſi hoiem artificē:ſed adoꝛabat eū quaſi deū. Oīo
aūt ꝑfecta eſt fides ꝛ cōfeſſio. vn̄ lepꝛoſus fidei opꝰ ado
rās iplcuit:ſed opus cōfeſſionis iplcuit in verbis. vnde
adoꝛabat euꝫ dicens: ORI. Dn̄e per te oīa facta ſūt:tu
ḡ ſi vis potes me mundare. Uoluntas tua opus ē:ꝛ opa
tue volūtati obediūt. Tu ꝑus naamā ſyrū ꝑ heliſeum a
lepꝛa mūdaſti:ꝛ mō ſi vis potes me mūdare. CHRY.
in ho. Non dixit: Si rogaueris deū: neq̄ ſi adoꝛaueris
ſꝫ ſi volueris:potes me mūdare. Neq̄ dixit:dn̄e mūda:
ſed ei totū cōcedit:ꝛ dn̄m eū facit:ꝛ poteſtatē vniuerſoꝝ
ei attribuit. CHRY. ſup matth. Et ita ſpiritali medico
ſpiritalē offerebat mercedē.nā ſicut medici pecunijs: iſte
oīone:placatur. Nihil eni dignius offerimus deo q̄ oīo
nem fidelē. In hoc aūt q̄ dicit: Si vis. nō dubitat chꝛiſti
volūtatē